

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 115.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789726208/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

teressere mig særdeles at komme i Svogerskab med Capitain Jesper-
sen.

Det er meget beklageligt, at vor Ven Cancellisten ikke har fundet sig foranlediget til at fortsætte de ved Ildebranden afbrudte Beretninger om sine Hændelser og Analysen af sine Følelser; thi det vilde sikkert have været af stor Interesse at erfare, om han ved sine grundige Observationer endelig kom paa det Rene med, at Emilie, trods Felix's Fortælling om Portefeullen, som i saa Tilfælde maatte være opdigtet, netop var den Qvinde, hans Hjerter fordrøede; eller om han muligt var liberal nok, til ikke at fordrø et absolut Ideal af Qvindelighed, men saae igjennem Fingre med en enkelt Svaghed, som tillige ved hans belærende Omgang med Tiden reent maatte forsvinde. Ligeledes vilde det vist have forskaffet os en særlig Fornøielse, at kunne fortælle, hvorledes han, efter endelig at have naaet til den Overbeviisning, at Øieblikket var nu kommet, og efter at have oplyst Moderen om dette interessante Tilfælde, samt udbedet sig hendes Tilladelse til at aabne sit Hjerter for Datteren, hvorledes han da skred til denne Forretning med en beundringsværdig Sikkerhed, og med ligesaa værdige som velvalgte Ord vidste at tolke sine Følelser; hvorledes han paa et vist Sted i sin Tale som upaatvivlelig var smykket med et Citat af Fru v. Palzow, forstod at gribe hendes Haand, og lade Stemmen synke, ganske som man see og høre Acteurerne gjøre det paa Comedien; hvorledes han endelig efter disse nødvendige Forberedelser rykkede frem med det Spørgsmaal, paa hvis Besvarelse hans Hjertes Ro og Fremtids Haab beroede. Og endnu langt mere tilfredsstillende vilde det have været, at læse om hendes ægte qvindelige Svar; med hvilke faa afbrudte Ord hun beroligede hans Hjerter og lod hans Fremtid haabe – om hun i det Hele taget brugte Ord; at læse om hendes nedslagne Blik og rødmande Kinder, hendes Forvirring og hendes gjenbundne Fatning, kort sagt, om Alt hvad der vedkom hende i dette ophøiede Øieblik, og som Cancellisten vist med den yderligste Omstændelighed vilde have berettet os.

Men langt mere tilfredsstillende, langt fornøieligere og langt interessertere vilde det have været, naar vi kunde have fortalt hendes